

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Τροχαιωτική δι' έτος δραχμὰς 40
Πληροφορήτη εις δύο εξαμηνιαίς
βάσει ἅμα τῆ ἐνάξει ἐκάστης εξαμηνιαίς,
τῷ διαχειριστῇ κ. **Ψ. ΠΟΥΜΕΝΑΚΗ**
ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἀποστέλλει

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ καὶ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΠΑΝΑΓ. ΣΠΑΝΙΔΗΣ
Δικηγόρος

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Δι' ἕκαστον στίχον μέχρι τῶν
εἴκοσι πρὸς δεκάτ' 50.
Διὰ πλείονας ἰδιαιτέραι συμφωνίαι
δημοσιεύονται πλεονησιασμοὶ κατ'
ἀποκοπήν εἰς ἑτακτα φύλλα

Ἐνεκεν τῆς δεινῆς συμφορᾶς ἧτις ἐπλήξε τὸν Διευθυντὴν καὶ Συντάκτην τῆς «**Ἐπαρχιακῆς Ἐφημερίδος**» ἡ σύνταξις αὐτῆς ἀνετέθη προσωρινῶς εἰς τὸν δικηγόρον κ. Γεώρ. Γερασιμόπουλον ὅστις ἔσχε τὴν καλωσύνην καὶ συμφορηθῆ εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ κ. Σπανίδου ἀναθέσαντος αὐτῷ τὴν φροντίδα ταύτην.

Οἱ φίλοι καὶ γνωστοὶ τῆς τιμημένης οἰκογενείας τοῦ Δικηγόρου κ. Σπανίδου Διευθυντοῦ καὶ συντάκτου τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐφημερίδος καὶ οἱ πολῖται τῶν Καλαμῶν οἱ διαπνυθάνομενοι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς νόσου, ὑφ' ἣν ἐτάλαντεύετο ἡ ζωὴ τῆς σεπτῆς συζύγου αὐτοῦ **Ἑλένης**, ἔπαυσαν διερωτῶντες ὁλλήλους περὶ τὴν ὀγδόην μεταμεσημβρινὴν ὥραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου· διότι περὶ τὴν ὥραν ταύτην ἡ Ἑλένη Σπανίδου δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ ζωῇ. Ἀπέθανεν ὑπὸ τῆς σπαρακτικῆς κραυγᾶς τῆς πρωθείσης μητρικῆς στοργῆς, τοῖς γοεροῖς θρήνων βαρυαλγούντος συζύγου, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀλοσυρμούς τῶν οἰκείων καὶ φίλων καὶ γνωρίμων καὶ συμπολιτῶν τῶν συνωστισμένων ἐν τῷ βαρυπνευθεῖ οἴκῳ. Καὶ ἡ καρδία ἐκείνη ἧτις πρὸ μικροῦ ἐτάλλεν εὐγενεῖς παίμους ἔπαυσεν πλέον νὰ πάλλῃ! καὶ τὰ γέλιτα ἐκεῖνα τὰ μελισσαγῆ, τὰ ἀνοιγόμενα εἰς ἔκφρασιν εὐκρινείας καὶ σεπτῆς χάριτος ἐσπραγίσθησαν διὰ τῆς νεκρικῆς ἀφασίας! Τὸ αἰπαῖσιον ἀγγελίμα μεταδοθὲν ἀνὰ τὴν πόλιν προεκάλεσε πολλὸν τὸν συνωστισμόν ἐν τῇ πρόσθεν οἰκίᾳ ἐν ἣ ὡς δι' ἡλεκτρικῆς συστοιχίας μετεδίδετο ὁ συγχλονισμὸς εἰς πάντα διασκελίζοντα τὸν οὐδὸν τῆς θύρας αὐτῆς. Τὴν φρικαλέαν ἰαχὴν καὶ τὸν θυμολιγῆ θόρυθον ἐπέτερον οἱ ἐμίλοι τῶν ἐκ τῶν περιχώρων παρσεργομένων καὶ ἰδιαιτέρως ἐκ θουρίας ὑπὸ τῆς γοερᾶς τῶν ὁποίων κραυγᾶς ἀνῆρχετο εἰς τὴν διὰ πασῶν ἡ ὀδυνῆρά τῆς στοναχῆς συμφωνία. Τῇ δὲ ἐπαύριον περὶ ὥραν 9ην ἡ πόλις τῶν Καλαμῶν τὸ πρῶτον ἐθεάτο θεαματικὴν οἰκὸνα πενθίμου πομπῆς, ἧς ἡ μεγαλοπρέπεια ἡμιλλᾶτο πρὸς τὴν ἀληθινὴν συγκίνησιν

καὶ πρὸς τὸ ἀνεπιτήδευτον πένθος τῆς πολυπληθοῦς συνοδείας, χωρούσης ἐν ὀδυνῇ καὶ λύπῃ ἐν τῇ ἐπικηδεῖα τελετῇ, τὴν σιγῆλὴν τῆς ὁποίας κατήρειαν διέκοπτον οἱ λυγμοὶ καὶ ἡ μελάγχολος ἀρμονία τῆς μουσικῆς τῆς ἐνθάδε Φιλαρμονικῆς Ἐταιρείας.
Κατὰ τὴν 9 1/2 ὥραν ἐξεκίνησεν ἡ πομπὴ κατὰ τὴν διάβασιν τῆς ὁποίας ἐνδακρυσ καὶ λύξων προέκυπτεν ὁ θεώμενος ὄμιλος τῶν γυναικῶν ἐκ τῶν παραθύρων καὶ τῶν ἐξωστῶν. Οἱ ἐξῶσται τῶν παροδίων οἰκίῶν ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ ὄγορᾳ καταστήματα ἦσαν διαπνευθεῖ μελαινὺσασματι ἐμπεπετασμένοι. Στέφανοι κατεβύθησαν πέντε τῆς οἰκογενείας Νικολοπούλων τῆς οἰκογενείας Ἀνισᾶ τῆς οἰκογενείας Ι. Σπανίδου τῆς οἰκογενείας Σ. Δουκάκη καὶ τῆς κοινότητος Μικρομάνης. Λόγοι ἀπηγγέλθησαν τέσσαρες· δύο ἐπικηδεῖοι καὶ δύο ἐπιτάφιοι· καὶ ἐπικηδεῖοι μὲν ἀπήγγειλον ἐν τῷ ναῷ τῆς Ὑπαπαντῆς ὁ δικηγόρος καὶ πρῶτον βουλευτῆς κ. Δ. Τζάνες καὶ ὁ φαρμακοποιὸς κ. Σάββος Δουκάκης· ἐπιτάφιοι δ' οἱ δικηγόροι κ. κ. Μάρκος Δαζέας καὶ Γεώρ. Γερασιμόπουλος.
Καὶ ἤδη ἀναβάλλεται τάφος παρὰ τὸ μνήμα τοῦ πολυχλαύστου Ἀνδρέου Σπηλιώτη. Εἶνε ὁ τάφος τῆς ὀλησμονίτου **Ἑλένης**, τοῦ ὁποίου τὸ χῶμα σκεπάζει τὸ καλλίμορον σκῆνωμα τοῦ ἀποπνάντος ἀγγέλου, ἡ μνήμη τοῦ ὁποίου θὰ πλανᾶται πάντοτε ἀφθίτος καὶ ἐκθῆρατος εἰς τοὺς μελαγχολικοὺς ἡμῶν ἡμερησίους!
Ὁ κ. Δ. Τζάνες ὠμίλησεν ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἐπικηδεῖος κατὰ τὴν ταφὴν τῆς πολυχλαύστου Ἑλένης Π. Σπανίδου.
Ὁ ἐπικηδεῖος αὐτοῦ λόγος τοῦ κ. Τζάνε, ἦτο κατάλληλος καὶ πλήρης εἰκόνων ποιητικῶν, κοινωνικῶν καὶ διδασκαλικῶν.
Ἐποῦ ἤρξατο ἀποκαλέσας τὴν νεκρὰν, νεκρὴν ἀγγέλον δι' ἀποστραφῆς εἶπεν ὅτι θὰ ἐνθυμούται αὐτὴν οἱ πάντες ὅτε αἱ ἀηδόνες τῆς πόλεως τὸ γλυκὺ ἔαρ θὰ ψάλλωσιν ἐν τοῖς κήποις τῶν Καλαμῶν, καὶ τὰ βόδια καὶ τὰ κίβια ἐν αὐταῖς θὰ θάλλωσι. Ἄλλ' ἐν τοῖτοις πῶς εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ταιαῦται ὑπάρξεις καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Θανάτου, καὶ τί ἐστὶν ὁ θάνατος εἶπεν, καὶ ὁποῖον μυστήριον...

Ὁ κ. Τζάνες διὰ σαροῦς ἐνοίας ἐξήτασε τὸ μυστήριον τοῦτο, οὐχὶ δι' ἀπλοῦ θυμωτοῦ ἀδιαφόρου... Ἀλλὰ ἀνήγαγε τὸν θάνατον, εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἐνοίαν, καὶ ἐξήτασε τὴν δικαιολόγησιν αὐτοῦ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν δογμάτων τῆς ἀγίας ἡμῶν ἐκκλησίας· ἀποστραφῆς δὲ πρὸς τὴν τάλαιναν μητέρα τῆς θανούσης ἀπήθουσε γλυκεῖς λόγους παρηγορίας, ἀναφωνήτας πρὸς αὐτὴν μετὰ τοῦ ποιητοῦ.
» Δυστυχῆς μὴ τὰ στήθη σου δέριαις
» Σθέσ' τῇ φλόγα τῆς ἀπῆς τῆς τόσης
» Κ' ἀν τὴν μαυρὴν καρδιὰ ξεριζώσης
» Ἄπ' ἐκὶ ποῦν αὐτὴ δὲν τὴν φέρεις
Ἐποῦ μετὰ ταῦτα ὁ ῥήτωρ ἐξήτασε τὸ εὐθεαστον τοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐξουμῶσε τὴν νεκρὰν μετὰ κρίνου κοπέτου, ὑπὸ σφοδρᾶς πνοῆς ὠρητισμένου ἀνέμου, προεκάλεσε τὴν προσοχὴν τοῦ καμπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἐπὶ τὰς εὐπραγίας, κατὰ τὴν διὰ τοῦ κόσμου διάβασιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ θέσας τὸ ἄσμα τοῦ βίου αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν δύο ἀκραδιάντων τροχῶν τῆς ἀληθοῦς παιδείσεως καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἱεροῦ Ἐδαγγελίου, συνέκρινεν τὸν βίον τῶν διαφόρων λαῶν καὶ ἀπέδειξεν, ὅτι ἀποῦ ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ὀδυνηρὸν εἶναι ταξείδιον ἐπὶ τοῦ κόσμου τοῦτο, ὁ ἀνθρώπος ὀφείλει νὰ μὴ καταλυθῇ διὰ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὰ δόγματα τῆς τε θεσκειᾶς ἡμῶν καὶ τῆς ἐκπαιδευομένης κοινωνίας. Ἐλθετε εἶπε περὶ τὸ φέρετρον, τοῦ μόλις δεκακοκτατοῦς τεθνεώτος τοῦτου ἀγγέλου, ἐξετάσατε δὲ τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν φιλοσοφίαν ἧτις ὀρθῶς καὶ ἀλανθίστως διέπῃ τὴν ἐξέλιξιν τῶν κανόνων αὐτοῦ, καὶ θέλατε πεισθῆ περὶ τῆς ὀρθότητος καὶ τῆς χρησιμότητος τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων.
Καὶ μετὰ τὰ ἀνωτέρω, στραφῆς ὁ ῥήτωρ εἰς τοὺς περὶ τὸ φέρετρον Ἰταμένους συγγενεῖς ἐν οἷς καὶ ὁ ἀτυχῆς τῆς θανούσης σύζυγος κ. Π. Σπανίδης καὶ ὁ κ. Π. Μπούτος ἀπήθουθεν αὐτοῖς γλυκεῖς λόγους παρηγορίας.
Ὁ ἀπερχόμενος οὗτος μικρὸς ἀγγελὸς εἰς τὸ πλάγη τοῦ πλάστου, ἵνα ἀποτελέσῃ μέρος τῆς χορείας τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, ἀρίνιον διὰ τοῦτο ἐν ποσοῖτω νεκρῷ ἡλικία τὴν ζωὴν, εἶπεν αὐτοῖς, βεβαίως μὴν ἀκούσατε μυστηριωδῶς ἐκφραεῖ ἐκ τοῦ νεκρωθέντος στόματός του ἀπαίτησιν, νὰ μὴ καταστρέψῃ ὁ θάνατός του τοὺς δεσμούς, οὗς ποσοῦτον γλυκέως συνέσφιγγεν ὁ ὕμναιος αὐτοῦ· καὶ οὕτω ἐν τῷ οὐρανῷ παρὰ τῷ πλάστῃ θὰ δέξηται ὑπὲρ τῆς εὐφροσύνης τῶν τελλιμμένων τοὺς ὁποίους ἐγκάτελλον πείνοντα.

Τοιαύτα και πλείστα άλλα κατά τὸν ἐπι-
κῆδειον ἔν ἐξερώνησαν ὁ κ. Τζάνης εἰς τὴν
θναούσαν δεκαοκταετὴ **Ἑλένην**, εἶπε κα-
ταλήξας τὸν λόγον καὶ ἀποχαιρετήσας αὐτὴν
ὡς ἤρξατο.

Ὅτε θὰ ψάλλωσι γλυκὰ ἔσθου; κήπου; τῆς
πόλεως; μας αἱ ἀκόντες;

Ὅτε θὰ θάλλωσι ἐν αὐτοῖς εὐώδη τὰ ῥόδα.

Ὅτε τὰ κρίνα ὑπερήρανα θὰ ἴστανται εἰς
τὰ στελέχη αὐτῶν.

Καὶ ὅτε τὰ κρυσταλόνη νεκρὰ τοῦ Νέδοντος;
θὰ λείψαι τὴν νιθλαστή μυστὴ τὴν ζῶσαν
εἰς τὰς ἀκτὰς αὐτοῦ.

Τότε θὰ ἔχωμεν πλήρη τὴν εἰκόνα σου, καὶ
θὰ σὲ ἐνθυμούμεθα **Ἑλένη!**

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΥ

Εἰς

ΕΛΕΝΗΝ ΣΠΑΝΙΔΟΥ

Ἰπὸ

ΣΑΒΒΑ ΔΟΥΚΑΚΗ

Σὲ ἐγνώρισα ἀδυσώπητε σκληρῶς Χάρων.
Σοὶ ἐδόθη ἄδεια καὶ κατὰ τὴν ἀνοιξὶν ταύτην
νὰ δρέψῃς ἐκ τοῦ κήπου τούτου τοῦ κλαυθμοῦ-
νος καὶ δὲν ἐδίστασαι τὸ εὐοσμότερον καὶ
καλλίτερον νὰ μὰς ἀραιοῦσθαι ἄνθος, διὰ τοῦ
ἴδιου δ' ἐκείνου θηριώδους ἀεπιάνου δι' οὗ
καὶ τὰ προσριλέττερά μοι ἐπληξας καὶ ἐναν-
τίου τοῦ ὁποίου σκληρῶ, οὐδὲν ἀτυχῶς ἔσχυ-
σαν οὐδ' οἱ ἱατροὶ καὶ τὰ φάρμακά μας
οὐδὲ ἡ μέγρι θανάτου ἀραιοῦσαι καὶ περιποι-
ησις συζύγου, μητρὸς, συγγενῶν, καὶ φίλων
διάπτουσι εὐχαί.

Οὐδὲ ἐν ὄνειρῳ ὡς ἄναρ θὰ ἐραντίζοντο
τὸ προκείμενον θέαμα τὸ ἐκπλήσσει τοὺς
ὀφθαλμούς καὶ αἰμάσσον τὴν καρδίαν οἱ ἀ-
πειροπληθεῖς συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ οἴκου
σου ἢ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης πάντες,
ναὶ πάντες, καθ' ὅσον ὅλος ὁ κόσμος ἡγάπα
σὲ καὶ τὸν σύζυγον, ὡς ἀτυχῶς καὶ σήμερον
τὸ γενικὸν πένθος οἱ θρηνοὶ τῶν πάντων καὶ
ἡ ἀληθῶν φανεροῦσι τοῦτο· οὐδὲ ἐγὼ εἶμι καὶ
νῦν, καὶ νὰ πιστεύσω μάλιστα, φεῦ τῶν ἀν-
θρωπίνων! ὅτι τὰ ἄνθη τοῦτου τοῦ ἔτους ἀντὶ
ὡς τὸ σῆμα, τῆς χλωροῦς ἀνθοδέσμης ἐπὶ
τοῦ ἔσθου σου θὰ μὰς ἐρησιέμενον διὰ τὸν
πένθημον τοῦτον ἐπικηδεῖον στέφανον. Δι' ὃ
καὶ ἐκπληκτος πέναν τοῦ δυνατοῦ καὶ συγκε-
κινημένος ὡς ὄρειλῳ, ἀμφισβῆλω, ἂν εἶμαι, ὁ
κατάλληλος οὐχὶ νὰ ἐπικινέσω ἀλλὰ καὶ νὰ
κλαίσω κἄν, παρεργόμενος ὧδε.

Δεινὰ κλύθουσα ἡ μοῖρα ἐμερμύριζεν ἐπὶ
τοῦ οἴκου τοῦ μακαρίου Ἀνδρέου Σπυριδιώτου
τοῦ πατρὸς ἐκείνου καὶ καλοῦ φίλου, φιλοστοι-
γοτάτου δέ: Καὶ εἶχε φρεσιεῖς ὁ δίσμοιρος
ἐν τῷ οἴκῳ του ἓνα κείνον, ἓνα καὶ μόνον,
μετὰ παλλοίσσης δὲ καρδίας ἀγάπης καὶ τρυ-
μου περιποιεῖτο τοῦτον, βλέπων αὐτὸν ὑψού-
μενον μετὰ τὸ γλυκίτερον τῶν βλεμμάτων καὶ
τάλλουσαν καὶ σκιοτῶσαν τὴν καρδίαν· ἀλλ'
ὅτε ἤγγιζεν ὁ καιρὸς ὁ κείνος ἐκείνος νὰ ἐκτυ-
λίξῃ τοῦ πατρικῶν ὀφθαλμῶν τὸ σπυρὸν ἐν τῇ
μεγαλοπρεπείᾳ του, ὠραῖον, λευκὸν ὡς ἡ καὶ
παρθένος ἄνθος του καὶ χύστη τὸ μύρον, δει-
νή! σκληρὰ εὐκαυμένη ἐπληξεν τὸν πατέρα
τοῦ ἄνθους κλείσασα τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ
καὶ ἐπικράνη τὸ ἄνθος καὶ συνέστειλε τὸν
καύκα του ἐπὶ χεῖρον ἐπὶ δυστυχῆς δὲ μὴ-
τηρ καιρίως πληγείσα, τρέμουσα ὅμως ἀπέναν-
τι εὐαισθητοῦ προσωπιζομένου τρυφεροῦ ἄν-
θους, κούφα ἔκλασε τὰ δεινὰ της καὶ μετὰ
χάρις καὶ γέλωτα σκινωμενικόν, τὸ γλυκὺ

εἰς τὸ χεῖλος καὶ τὴν πικρίαν ἐν τῇ καρδίᾳ,
ἐφρόντιζεν ἡ δίσμοιρος περὶ τῆς τελευταίας
ἐλπίδος της!! περὶ τοῦ ἄνθους, τοῦ κρίνου ὅ-
πως μὴ κίψῃ καὶ οὗτος καὶ ἀνασταλῇ ἡ ἄν-
θισσι.

Καὶ ἡ μοῖρα ἠθέλησεν ἓνα πρὸς τὸ φιλό-
στοργον τοῦτο καὶ τρυφερὸν λίκν τῆς μητρὸς
ἔργον προσέληθ' ἀρωγῆς καὶ θεαμένη ἐτι καὶ
ἀναζωογονήσῃ τὸν κρίνον εὐαισθητότατος τὴν
καρδίαν ἄνθη, ὁ φίλος μας Παναγ. Σπανίδης,
ὁ δυστυχῆς σύζυγος τῆς σήμερον παρ' ὅλων
κλειομένης. Μετὰ τρυφερὸν δὲ καὶ εὐγενῆ ἀ-
γῶνα τὸ πολὺ εὐαισθητον τοῦτο ἄνθος ὡς παρ'
ὅλων ἀνομολογεῖται, ἔθαλλεν ἐν ὄλῃ του τῇ
σκυνοτάτῃ, εὐαισθησίᾳ καὶ ὠραϊότητι καὶ ἐ-
ξορῆσει τὸν οἶκον καὶ ἔτιμα: Φίλοι δὲ καὶ
συγγενεῖς πλησιάζοντες; ἐρηιδόνοντο, σκιρ-
τῶντες τὴν καρδίαν καὶ πευθόμενοι ὅτι τὸ
πλήρες ἀπλότητος καὶ εὐγενείας τοῦτο ἄνθος;
πολλὰ καλλὰ τῷ οἴκῳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ προσυ-
ωνίζετο.

Ὁ λόγος ὧδε δὲ, πώνντι θὰ ἐπλήρου, ἂν
καὶ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας προὔθιθοντο σκο-
πῖν, τὸν τοῦ παραδειγματισμοῦ, ἂν ἡ μοῖρα
ἤθελεν ἀρῆσαι τὴν φιλάτην **Ἑλενίτσα** τοῦ
Σπανίδου ἐν τῇ γῆ ταύτῃ νὰ καρποφορήσῃ.
Ὅποια καὶ ὅποια δὲν θὰ ἐδιδάσκοντο τότε
ἐπὶ τῇ κηδεῖᾳ γράσαντος, τοιοῦτου ὅμως ἄν-
θους, τὰ μελλούσας μητέρας καὶ συζύγους.
Πλὴν φεῦ! πῶς; τί φερούμεθα εἰς κόσμους...!
δεινὸν τὸ ἐξυπῆλθε ἐπὶ ἔσθου νὰ κοιμηθῆται τις
ἐτι. Φεῦ! δεινὴ ἐπέκειτο συμφορὰ, καὶ
πρόκειται νῦν καὶ ἡμῖν, ἀπέλπιδι μητρὶ καὶ
εὐαισθητάτῳ, συζύγῳ. Εἰς τοιαύτας συμ-
φορὰς οὐδεμίᾳ παρεργίᾳ ἢ ἢ ἐκ τῆς θεῆας
προνοίας καὶ ἢ ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ δεινοῦ θη-
νάτωσις καὶ μὴ λειτουργίᾳ τῆς καρδίας τοῦ
δυστυχοῦς ἀνθρώπου.

Εἶναι μεγάλη Θεὶ μου, καὶ πέναν τῶν δυ-
νάμεων τοῦ ἄετου; πλάσματός σου, τοῦ ἄ-
ετου; μὴ ἀλλ' εἰς ὃ ἔδωκας καρδίαν! Ἀ-
πελπίσεται τις καὶ μέσεται εἰς χάρι; καὶ ἀπό-
γνωσιν περὶ τῶν βουλῶν τῆς ἀνεξέρουνητος
σου σοφίας:

Ἄλλ' αἰ οὐτωσὶ συμφορὰ διὰ τὸ μέγεθος
φέρουσι τὸν ἄνθρωπον, εὐτυχῶς, εἰ δυνατὸν
εἶπεν, πῶς; τὰ ἄκρα πῶς; τὴν φιλοσοφίαν
τὴν Στωϊκὴν ἔστω καὶ τὸ Μάταιον καὶ ἔσως
τοῦτο, βεβαίως τοῦτο εἶναι ἔργον πλέον! τῆς
Θεῆας Προνοίας!!

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Εἰς

ΕΛΕΝΗΝ ΣΠΑΝΙΔΟΥ

Ἰπὸ

Μ. ΔΑΖΕΑ

Ποῖα μοῖρα, ὦ φίλοι οἱ τιμῶντες τὴν κη-
δεῖαν ταύτην, ποῖα μοῖρα συνειθίζει τοσοῦτον
αἰρηθῆναι, τοσοῦτον ἀμειλίχτως, νὰ κατενέγκῃ
τὸν πέλεκυν τῆς καταστροφῆς ἐν ταῖς ἐσθίαις
μας; εἶναι τάχα θεῖα τις οἰκονομία; εἶναι τις
τιμωρὸς μοῖρα, ἐκδικητρία τῆς ἐπέκρουσις μεθ'
ἧς τὸ ἀλάξον γένος δεσπόζει τῶν ἐπιγείων;
ἢ μήπως φθονερός τις καὶ χαιρέκακος δαίμων
εἰς ἀπλήρᾳ ἀεσσεῖας εἰς τοὺς στεναγμούς, τοὺς
λυγμούς, τὰ δάκρυα, τὰς φρενήσεις κλαυγῶν
τῶν θανάτων; Κατάρτατος νὰ ἦναι! Τὰ ἀ-
παίσια πλῆγματά της ἰδοὺ ποῖαν καταστρο-
φὴν ἐσώρευσαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας.

Ἦτο ἄνθος ἡ **Ἑλένη**. Ἄνθος μόλις ἀρ-
χίζον νὰ χυσιζήσῃ ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡ-
λίου. Ἄνθος ζωογονούμενον ἀπὸ ἐνάρετον καὶ

εὐγενῆ ψυχῇ. Ἄνθος ἀρωματιζόμενον ἀπὸ
τὰ ἀρειδῶς περιβάλλοντα τὸ ὠραῖόν της σῶ-
μα κάλλη. Παιδικὴ ἀθωότης καὶ ἀστία
γυναικὸς διάνοια διαμύρρου ἀριστερῶς τὴν
μέλλουσαν μητέρα.

Καῖμα! τόση ἀκμὴ ζωῆς, τόση περίσεια
κάλλους, τοιοῦτος θησαυρὸς ἀρετῆς καὶ συζυ-
γικῶν ἀγαθῶν! τόσον προῶρος! ὡς μὰ
σοῦς χάρι; νὰ καταταθῇ εἰς τὴν παγετώδη ἐ-
κείνην κλίην, εἰς τὸ ἐρεθὸς καὶ τὸν ζῶρον
τοῦ τῆρου ἐκείνου ἐκεῖ!

Ὡ ποῖα συμφορὰ ἐπληξεν τὸν λάττην Σου
τύχουρον **Ἑλένη!** ποῖα ἐοήμωσι; εἰς τὴν
δίσμοιρον Σου μητέρα! ὅποιον πένθος; ἀμ' ἦθη-
τον ὁ θάνατός Σου κατασπείρει εἰς τὴν εὐ-
οεῖαν τῶν συγγενῶν Σου χορείαν. Ἡ πόλις
ἐμδρόνητος; ὑπὸ τοῦ ὀλέθρου, ἐκπληκτος δι-
ὅτι τὰ στέφρανα τοῦ γάμου Σου νωπὴν ἐτι ἀ-
ναδίδουσι τὸ ἄρωμα τῆς τελετῆς, ἰδοὺ τίστο-
μος; προπέμπει τὴν σοφίαν Σου, πινθῆμως βα-
ρὸ ψυχικὸν ἄλγος; ἐκδηλοῦσα. Εἶη τοῦτο πα-
ρήγορον ἢ παρεργίᾳ ἐξατμίζῃ τὴν λύπην.

Ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν, σοὶ ἀπειθῆνα
τὸ πανίστατον χεῖρε! Εἰς τὸ μακρὸν τὸ τε-
λευταῖον ταξιδίόν Σου ἔχεις συνοδὴν τὴν
δίσμοιρον ἐξ ἀδελφῶν Σου, τὸν εἰς τὸ ἔκρη τῆς
ζωῆς του ἐπίσης ἀπαράγντα Κωνσταντῖνον.
Ζήτησον αὐτὸν, μὴ φοβῶ ὅτι θὰ τὸν λυπήσῃ
ἡ ὠραότης Σου ἢ ὅτι θὰ τὸν τομαζῶν τὰ
σάβανά Σου. Τίποτε! Σαῖ; οἱ νεκροὶ δὲν
αἰθάνεσθε πλέον. Ἄμα δὲ συναντήσῃτε τὴν
μακαρίαν τοῦ πατρὸς Σου σοφίαν εἰπέτε ὅτι
ἡ μνήμη Σας εἶναι καὶ παρεμύνη ἡμῶν αἰωνία.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Δικηγόρου

Εἰς

ΕΛΕΝΗΝ ΣΠΑΝΙΔΟΥ

Δικηγόρου

Ὅτε ὑπὸ τὸ βιονταῖον Γεννηθῆται, ὑπὸ
τὴν φρικτὴν ἡμέρην τῆς Γενέσεως διατάττε-
το τὸ ἀβρατὸν καὶ ἀκατακτεῖαστον χάρις,
καὶ διεχωρίζετο τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους, τοῦ
πλανωμένου ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀβίσσου,
καὶ ἐστεργάζετο τὸ στερέωμα ἀνὰ μέσον τῶν
ὕδατων, τὰ ὅποια διεχωρίζοντο, καὶ τρέμον-
τα ἐλάμβανον τὰ ἀπαραιοῦσεντα ὅρα αὐτῶν
ὅτε ἐδύστανεν ἡ γῆ χόρτον καὶ δένδρον κάρ-
πιμον καὶ ἐδημιουργοῦντο οἱ φρεσῆρες οἱ με-
γάλοι καὶ οἱ ἀστῆρες ἀνὰ τὸ στερέωμα
καὶ ἐποιοῦντο τὰ νηκτὰ ἐμψυχα καὶ τὰ
πετεινὰ τὰ ἰπτάμενα ἐπάνωθεν τῆς γῆς; καὶ
τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ τὰ ζῶα τῆς γῆς καὶ
τὰ κτήνη καὶ τὰ ἐσπετὰ κατὰ τὸ εἶδος αὐ-
τῶν ὅτε ἐν ταῖς φρικταῖς ἐκείναις στιγμαῖς;
ἐπλαττουροῦντο ἡ Κτίσις, εἰς τίνας φοβεράς
ἀβίσσους, εἰς τίνας δειμαλῆς ἐρέθη διωλίση-
σεν τὸ ἰσθόλον σπέρμα καὶ ὑπὸ τίνα φρομα-
κερὰ δηλητήρια ἐγονιμοποιήθη καὶ ὑπετοῦρη
τὸ μυστικὸν δεινοθήριον τοῦ θανάτου, τοῦ ὁ-
ποίου ἢ ἀπόκουρος καὶ ἀγρία δίνκασις μὰς
ἀρπάζει καθ' ἐκάστην ὅτι ἐρατεινὴν καὶ χά-
ριεν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ ἐπίγειος κόσμος, ὅτι
θελακτικὸν καὶ περιφιλῆμον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ
ἀνθρωπίνη καρδία. Ἀλλὰ ἡμυροῦτο τὸ κατ'
εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν διὰ τῆς παρεργῆς καὶ ὁ-
πισθεν αὐτῆς ἐβρόντα εἰς τὸ κενὸν βασιήγος ὁ
κεραυνὸς τῆς θεῆας ὀργῆς, καὶ ἐσκεδάζετο ἡ
μάχη κατὰρα κατὰ τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώ-
που, πτήσσοντος ὑπὸ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν
καὶ φεύγοντος μακρῶν, μακρῶν τοῦ παραδεί-

σου της θανάτου ζωής. Διά τούτο πολλάκις ή βροτολογός δύναμις του θανάτου άραιρεί ήμάς περιληφέναις ύπάρξεις, σπαράττουσα τά στήθη ήμών. Πολλάκις ανατέλλει ή μόρσιμος ήμέρα διά φίλτατα όντα, περιάγουσα εις άλλος άμύθητον τάς καρδίας των επίζώντων. Πολλάκις ή κρουρά χείρ του θανάτου πίπτει επί έρατεινών πλάσμάτων, κλείουσα μέν τά χείλη αυτών διά της σφραγίδος της νεκρικής σιγής και μυστηριώδους ακρασίας, ανοίγουσα δε τάς πηγάς των δακρύων των περιλιπομένων, ών μάτην οι στεναγμοί πληροῦσι τούς άερος αποτελούντες φρικάλειν μουσικήν εις εξιλασμών μάταιον και κενόν ατέγκτου βουλήσεως, αγρίου πεπρωμένου!

Πολλάκις υπό τή παγερόν φύσημα του θανάτου καθοράται ήπνοι και άναίσθητον τή ένυλον αλλά ζωηφόρον και καλλίμορφον τής ψυχής ένδιάιτημα. Πολλάκις οδηγούνται εις την πόλιν των νεκρών ώχραί και λυσίκομοι άδελφοί ίνα ποτίσωσι με δάκρυα τά επιτάφια ήνη προσφιλεστάτων αδελφών, ίνα σκορπίσωσι νεκράνθεμα εις τά μνήματα τά κατηρή και στολίσωσι με νεκρικού; στεφάνους τούς μαύρους σταυρούς! Πολλάκις σύρουσι τόν πόδα οι γέροντες παρά τούς τάφους προσφιλών τεκνων και τέκνα ίνα θρηνηώσι τήν άποπτάσαν φιλοστοργίαν. Πολλάκις σίζυγοι βιούντες εν τή περιωχθεστέρα άγάπη και άρυσιώσει και ών ή βιοτή διακρέει άγνη και άθρόυθος ώ; του βίαιος τή κρουστάλλινον νάμα μέσω των βούλων και άνθοστερών πικρῶν, μυροβολούσα υπό κά πάλλευκα και εὐώδη κοίνα και τά ρόδα της εὐδαιμονίας, σίζυγοι ήγαπημένοι άποχωρίζονται διά παντός ίνα μη ίδωσι πλέον αλληλους; εν τῷ κόσμῳ. Πολλάκις μητέρες βιούσαι εν τή πενθηρά χηρεία, ολοκίζουσι επί τῷ άποχωρισμῷ τέκνου μονογενοῦς. Και υπό τή πληγμα τή βαρύ, τή σκότιον έργον του θανάτου καταπλήσσεται σήμερα ή σκυθρωπή ήσυχία της νεκροπόλεως, έθαμβούται ή αυστηρά σιωπή των τάφων, ή βασιλεύουσα εις τή πολυάνδριον υπό τά βήματα βαρυαλογῶς και πενήμου ήμηγύσεως, προπεμπόσης εν συνταίη καρδίας εις τήν έπαυλιν ταύτην των θοήνων και των στεναγμῶν τήν τετιμημένην και σεπτήν σύνεινον άγαπτοῦ συναδέλφου, κελού κάγαθού, πολίτου, ειλικρινούς φίλου και μελίχρου γνωρίμου, άπωλέσαντος εν τή νερωθείση ύπάρξει τήν ζείδωρον έλπίδα, τή ιδανικόν συζυγικῷ βίῳ, τήν χαρμονήν του οίκου αυτου και πάντα πόθον και πάντα λογισμόν και πάσαν σκέψιν, συνδεομένην πρός τή χρυσόπτερον μέλλον ποθεινοτάτου συζυγικῷ βίῳ! Υπό τήν σκοτεινήν ταύτην βουλήν του θανάτου στενεύει ή ήχώ του κοιμητηρίου υπό τούς λυγμούς και τούς στόνους, δι' ών προπέμπεται εις τή άνεπίστρεπτον ταξείδιον ή μακροθέατα αυτη άγγελώδης ύπαρξις. Υπό τήν δύναμιν ταύτην του θανάτου σείεται, τρέμει, ανορθούται τή χῶμα θραύονται αι πλάκες του τάφου εκείνου και άναθεώταται εν φρεσῶ άλλοφροσίνη, εν μυστηριώδει σκυθρωπία τή φάσμα του 'Ανδρέου Σηληιώτη. Λάβε πνοήν, ω σκελετός του 'Ανδρέου Σηληιώτη, ίνα ίδης τή φρικάλειν θέαμα, όπερ άπλοῦται περί σέ! Λάβε πνοήν ίνα ίδης τή έρατεινόν πλάσμα σου μεταβληθέν εις άδραν ή και άναίσθητον ύλην, ίνα ίδης τάς επικηθείους λαμπάδας, ών τή μελάγγχολον φῶς επκυσζάνει τήν γλυκύτητα τήν νεκρική; ωχρία; τήν διακεχυμένην εν τή πραεία μωρή τής κόρης σου, τής κόρης σου εκείνης, ήν τή πνευμά σου έσπεύθησαν και είδεν εν άρρήτῳ καλλονή και χάριτι υπό τή Ιλαρόν φῶς των νυμφικῶν λαμπάδων και εν γοητιδι άριπροπέει υπό τά σεπτά του υμεναίου

ήνη, υπό τήν άγνην των όποιων εὐωδία συνέδει τον βίον αυτης μετ' εκείνου, εν κατά τήν στιγμήν ταύτην καθορῶμεν δακρυροῦντα και λίζοντα εν σπαρακτικῇ όδίη. Λάβε φωνήν ίνα ή κραυγή της όδίνης, σου συνταράξει τάς μαρμαρώδεις καρδίας, ίνα συγκινήση τούς λίθους και τούς γρανίτες! ω σπαραγμοί υπό τή κα τος των όποιων άποδυσπεται ή διάνοια πάντα χαλινῶν και άνεϊται τήν ύπαρξέν πάσης προνοίας, διακυβεύουσης τον κόσμο, και Ιλιγγία τή πνευμα πρό της άποκρίφου βουλή; ήτις εξυρτίνει των άπιστοῦτων και άδοκῶτων γεγονότων τήν φοβήν. Πρό τοιούτων άπαισιών συμβαμάτων που θα είση τήν ποθεινήν παραμύθιαν ή ήνωτοπος, του όποιου τά στήθη συνέχει; άμύθητος πόνος; Οχι εις τήν έρετικότητα και άπαράξιαν του σκεπτικισμού, οὐδαι εις του 'Επικούρου τά δόγματα; ουτε εις τήν άπάθειαν των Στωϊκῶν, ουτε και εις αυτά τά έπη του Φαίδωνος; ουτε εις του Σταγειρίτου τήν αιδειον κίνησιν της κόσμου ψυχής, άλλ' εν τῷ γλυκασμῷ της θρησκείας της 'Αποκαλύψεως, υπό τάς πτερυγας της όποιας εὐρίσκουσιν ήσυχον τά τεθλιμμένα στήθη, αι συντετρομμένοι καρδία; και υπό τήν άμμιλαρή σκιάν αυτης; εὐρίσκουτιν άνάπαυσιν οι κεκμηκότες εκ των συμφορῶν του κόσμου.

Εις τή άειζών φῶς της άθανασίας, όπερ διδάσκει ή θρησκεία της 'Αποκαλύψεως θα χρυσταγάζης εν αιωνία χαρά και εὐδαιμονία, ω άγνόητος άγγελε. Προείπου, ω άγγελε ειρήνης εις τούς κόσμους εκείνους, εις τήν άνεπίστρεπτον ταύτην άποδημίαν. Φείγεις εκ του μέσου ήμων; άλλ' ή μνήμη σου θα είνε άχρατή και προσφιλή; πάντοτε εν ήμιν. 'Εδυσεν ή βίος σου, άλλ' επαρίνει της μνήμης τή προαίγχημα. 'Εσθέθη ή ζωή σου άλλ' ή μνήμη σου θα είνε γλυκεία πάντοτε εν ήμιν ως άπήχημα μελωδικής άρμονίας!

ΔΙΑΦΟΡΑ

'Ο καιρός εξακολουθεί εύχάριστος; αν και άτμοσφαιρικαι μεταβολαι περί ένδεχομένης βροχής; ερώδηταν τούς κτηματίας.

—Τήν προπαραβουθσαν Κυριακήν εκατόν μέλη του ένταῦθα συστάτος 'Εμποροβιομηχανικῷ Συλλόγου παρεκθήσαν εν γέμματι κοινή συμβολή καταρτισθέντι, καθ' ή προανηγείλαμεν. Τή γεύμα διήρκεσεν επί ικανάς ώρας. 'Η μουσική κατὰ τήν διάκοειαν αυτου επακάνιζε διάφορα τεμάχια. Τήν 8ην έσπερινήν ώραν οι δαιτυμόνες κατέλιπον τον κήπον εν ω έγευμάτισαν και εισήληθον λαμπροροῦντες εν τή πόλει ήγουμένη; της μουσικής; και υπό τή πολύχορμον των βεγγαλικῶν. 'Αληθῶ; δε ή τοικύτη είσοδος αυτών και ή διά μέσου των κεντρικώτερων μερῶν της πόλεως διάβασις ήτο σμυνή και επίβηλλουσα, έπέσπα δε τήν ένθουσιασμόν των θεομένων δια τήν τοικύτην συντελεσθεισαν των συμπολιτῶν ήμων ένωσιν. Καθ' όλην τήν διάρκεια του γεύματος και της μέχρι μεσονυκτιου διασκεδάσεως τάξις αξιέπαινος επεκρατήσεν. 'Εμάθουμεν δε ότι και προπόσεις ήγέρθησαν, και λέγομεν ότι έμάθουμεν διότι δεν ήτο δυνατόν να παρευρεθώμεν και αντιλαμβανόμενοι περιγοάψωμεν πάσας τάς λεπτομερείας του γεύματος; και της διασκεδάσεως. 'Επί πάτι τούτοις όφείλομεν να συγχαρώμεν τά μέλη του 'Εμπορικῷ τούτου Συλλόγου, εύχόμενοι όπως ή τοιαύτη ένωσις διαρκέσει επί πολῶ και εξωτερικεύηται εκάστοτε.

—'Εν βαθεί γήρατι και εν ηλικία έτων 115 απέβίωσε πρό ήμερῶν ένταῦθα ή Παναγι-

ώτα χήρα Γ. Καρβελά διατηρήσασα μέχρι σχεδόν του θανάτου της πάσας αυτης τάς δυνάμεις.

—Τήν προσεχῆ Τρίτην 21 τρέχ. έσπρήν των ίσαποστόλων Κωνσταντίνου και 'Ελένης πανηγυρίζει ή παρά τήν θέσιν Μηλιανίτη φερώνυμος ναός ιδιωτικῶς του κ. Κ. Ζαχαράκη.

'Η τελετή της πανηγύρεως προμηνιεται σπουδαια καθόσον κατὰ τον έσπερινόν ως και κατὰ τήν έπισῶσαν θέλει παιανίζε; ή Μουσική της ένταῦθα Φιλαρμονικής εταιρίας.

Οι προσεχόμενοι εις τήν κανήγριον εκτός του ότι ικανοποιούσι τά θρησκευτικά αυτών αισθήματα άλλά δύνανται να διέλθωσι ώρας εύαρέστους διημερεύοντες υπό τή εύσκια δένδρα και εὐρίσκοντες πάν τή άπαιτούμενον προς τροφήν και άνάπαυσιν.

ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ

Χάρε γιατί τήν έρωψες τήν μαύρην τήν ματιά σου

Κ' ένα λουλούδι μάκανε τή κοίλο φύσημά σου. Χάρε γιατί δεν τ' άφινες ν' άνθισσ; να μουίσση Κ' όπ' αγαπούτε τ' άρραγνῶ τή μυρωδιά να χίσει.

Χάρε δεν τή λυπήθηκα; τή μοναχῶ κλονάει; Δεν τ' άφινες τή όρραυν βίξες; κ' αυτῶ να πάση; Χάρε δεν έλυπήθηκα; τήν μάνα του που μόνο τ' όδλαπε και μεγάλουε κάθε πρωτῶ στη κλωνο Χάρε πολλοί τή ζήλευαν με ή μάνα του τού δίνει

'Εν άλλο ήθος; ζήλευτῶ για σύνταρο να γείνη Χάρε όταν ενώθησαν και έγεινε; ζευγάρι; 'Ολοι έχάρηκαν για αυτό τ'είχαν μεγάλη χαρά. Χάρε όταν ενώθησαν είχαν μεγάλη θάρρος; 'Αλλά ποτῶ δεν ήλιπίζαν πῶς ζήλευε ή χάρος. Χάρε στῶ γάμον τ' ήθελε; δεν ήσο προσκλημένος

'Ολοι χαρήκαν; μόνος σῶ θ' άμεινες; λυπημένος; Χάος διή χρόνια έρωγες; τ' ήθελε; να γυρίσης μήπως ώρκήσθης; άχαρε τή ήθος; να μαδησης. Χάρε μη σέπικράνανε του γάμου τή τραγοῦδία; Τά στέρανα; τά μυρωτά και τά λευκά λουλούδια.

Χάρε γιατί σάν έρωγες; άρητες; με κάταρα; Και γύρισε; και έφερε; τούς θοήνους; τή λαχτάρα.

Χάρε σκληρῶ μῆμοῦτῶ σπῆ; τή μοναχῶ κλονάει; 'Ερώναξε ή μάνα του; άχ; κάμε μου τή χαρά. 'Ο χάρος; ζυλοτύπησε τή ήθος; να τή πάση; Του νέκρωσε; του μάκανε; τήν μυρωδιῶ τή χαρά. Κ.

ΥΣΤΑΤΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΣΗΛΙΑΙΩΤΗΝ

'Ενω σαγδαίως τή ανθρώπινον γένος και άκαταπαύστως πλήττει ή άνηλεή; θάνατος, εν τούτοις οὐδέποτε ή ανθρώπινος; άδυναμία; έξοικειωθήσεται; προς τήν ιδέαν του θανάτου, οὐδέποτε θα δυναθῆ; μετὰ στωϊκή; άπαθείας; να διέλθῃ; πρό του νεκρικού φερέτρου. Περιδεεις; και συντετριμμένοι; βαρυκαλγεις; και λειπόψυχοι; ατενίζομεν; πάντοτε; τήν σορόν του νεκρού.

'Αλλ' ή θάνατος; σου Κωνσταντίνε; συγερο; σκέψεις; έντυπῶναι; εις τήν διάνοιαν; ήμων. Εις τή έαρ της ζωής; ότε θάλλει; της νεότητος; τή κάλλος; και άνδρῶνται; τή σθένος; της ψυχής; Σῶ; έμίσση; τήν βίον. Πρωίμως; και έρ' Ικανόν; χρόνον; έγκρατερήσας; εν τῷ στρατιωτικῷ; βίῳ; εις; εν και νουν; και καρδία;ν; άριερώσας; έποσίθη; τέλος; τή; δηλητή-

ριον του μακαριου, διότι είχες υπερήφανον και εύγενή ψυχήν. Η μοικρία των πραγμάτων κατέβηκε; Σε άπεγοήτευσε. Και άλλοιμονον ότε του μέλλοντος όδους γίνεσαι ή πεποννημένη εν τή άτυχία διάνοια. Διά τουτο εύκόπως την ύπαρξίν σου υπέσκαψε τή αναίσθητον πεπρωμένον σου. Άλλ' ή καταστραφή σου έσώσεν εις τή στάθη των άτυχών γονέων σου, την γλυκυτέραν έλπίδα. Η σια σου ως ειχόν άρτίου θλίψως, θά παύσεται εν τή φαντασία των δυσμοίρων αδελφών σου. Οι συγγενείς σου οι φίλοι σου, οι άγκυπτοί του συντάγματός σου υπαξιωματικοί έστέρηθησαν πολυτίμου συντρόφου και συμπαθηστάτου φίλου.

Ανακλήθητι πολυθρόνητε Κωνσταντίνε ήδη έκεί όπου ουδέμία πλέον έλπίς θά άντασχή τους ύπνους σου.

Χαίρε τή ύστατον

M. LAZARIS

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ ΛΙΝΤΖΙ

Ός γρωστόν παρεχωρήθη υπό της Κυβερνήσεως ή έκμετάλλευσις των περηνμισμένων καί Εύρωπαϊκής φήμης άπολαυόντων Λουτρών της Κυλλήνης εις την έταιρίαν του Σιδηροδρόμου Πειραιώς-Αθηνών-Πελοποννήσου αναλαβούσαν και εις πέρας άγυρούσαν την εκτέλεση διαφόρων έξωραστικών και άναρχαίων έργων, δι' όν τή μαρκετικής άλλως τε τοποθεσίας Ιαματικά ταύτα Λουτρά, βελτιωθέντα, άθρόους θέλουσι τούς επισκέπτας προσελκύσει. Απεξηράνθησαν τή πρώην εκεί βλιβερά έδη, έγινοντο οικήματα εύρέα λιθοκτιστά, Ξενοδοχείον άξιόλογον και καθαρνεϊον, δεινροφυτεΐαι, κήποι, έπεσκευάσθη άμφιγίτης όδός άπό Βαρθιλαμίδ μέχρι των Λουτρών Λιντζή θά περιεργισκωνται άμαζαι όπως μεταφέρουν τούς επισκεπόμενους.

Την διεύθυνσην έχει αναλάβει ό κάλλιμος νέος κ. Διονύσιος Θ. Γκάβας όστις μεριμνά και θέλει μεριμνήσει πάν τή τρόπον όπως οι επισκεπτόμενοι ταύτα άποκομίσωσι τās βελτίστας εντιπώσεις εκτε της έμμερείας περιποιήσεως και παραχής άπάντων των χρειωδών με τιμής λίαν συγκραταβατικής.

Αρχή γινήσεται την 5ην έλευσομένου μηνός Μαΐου.

Ό Ιωάννης Δημητρόπουλος, έμπρος, κάτοικος Σπάρτης, δυνάμει του ύπ' αριθ. 15,272 της 29 Απριλίου 1891 συμβολαίου του Συμβολαιογράφου Καλαμών Νικολάου Θ. Μαντζαβάκου, άνεκάλεσε πύσα πληρεξουσιότητα δοθείσαν ύπ' αυτού πρής τού Δημήτριου Ν. Τσάκωνα, κάτοικου Καλαμών, δυνάμει του ύπ' αριθ. 12,092 πληρεξουσιίου συμβολαίου του αυτού Συμβολαιογράφου.

Αριθ. 276

Οι

Υπολιμενάρχης και Ειρηνοδίκης Καλαμών. Αδελφοποιούν ότι Συνεπέχ του ύπ' αριθ. 1786 έ. έ. έργαζομενου του Ναυτικού άπομαχτικού Ταμείου ή-

λει εκποιήθη διά δημοσίου πλειστηριασμού ή εκ του μυλού της Ουλάσσης ανακλυθείσα Άγγυρα μετά τριών μέτρων αλίσεως βάρους σατήρων δώδεκα έως δεκατριών 12—13 περίπου εκτιμηθείσα διά δραχ. εκατόν έβδομήκοντα αριθ. 170 ήτοι πρής δραχ. (13) δεκατρι; τόν σατήρα και όπως ερίσκειται εν τή παραλίχ των Καλαμών.

Ό πλειστηριασμός ένεργηθήσεται την είκοστήν εκτην Μαΐου 1891 ήμέραν Κυριακήν ενόπιον ήμών, έξοθεν του Τελωνιακού καταστήματος Καλαμών άρχομένου του πλειστηριασμού άπό της 9ης ώρας Π. Μ. και παραιουμένου την 12ην της Μεσημέριας της αύτης ήμέρας.

Προσκαλούνται όθεν οι βουλόμενοι να γίνωσιν άγορασταί να παρουσιώσιν κατά τόν είρημένον χρόνον και τόπον διά να προσφέρωσι τιμήν.

Η κατακρίσις γινήσεται εις τόν τή πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά της ώρας άπό της τελευταίας προσφοράς.

Τή παρόν θέλει τοιχοκολληθή και προορισκώς δημοσιευθή εις τή παρτή του νόμου όριζόμενα μέσα και δημοσιευθή δε διά της ένταύθα εκδιδομένης εφημερίδος ή **Εσπεριακή**.

Η έγκρισ; της κατακρίσεως άπόκειται εις τή Ναυτικόν Ταμείον Άπομαχικόν, όπερ έχει τή δικαιομα να έγκρίνη ή μη αύτήν χωρίς εκ τούτου ν' άποκτή ό τελευταίος πλειοδότης ουδέν κατά του Δημοσίου δικαιομα.

Τή κηρύκεια δικαιοματα, κί διά της εφημερίδος δημοσιεύσει, και πάσα άλλα δαπάνη έπιβαρύνει τόν άγοραστήν.

Άμα τή έγκρισ; ό τελευταίος υπεθεματιστής θέλει να καταβάλλη τή εκπλειστηριασμα, άλλως ένεργηθήσεται αναπλειστηριασμός εις βάρος αυτού.

Έγένετο εν Καλάμιας την 17 Απριλίου 1891

Ό Υπολιμενάρχης
E. BENTONPHS
Ό Ειρηνοδίκης
B. Σ. ΣΕΜΠΤΕΚΟΛΟΣ

Ενόπιον του Ειρηνοδικείου Καλαμών.

ΑΓΩΓΗ

Δημητρίου Ιω. Σακέτα κατοίκου Καλαμών
Κ α τ ε

Γαριόρου (Γεωργίου) Μιρόβιτα Μαρκοβονίου έργολάβου ή έργατου έργαζομένου μέχρι πρής όλίγων ήμερών εν τή σιδηροδρομική γραμμή τμήμα Διαβολιτισίου και μέρων κατοικούντος εν Παριχπουγγίω και ήδη άγνώστου διαμονής.

Ό αντίδικος μοι θέλει εκ των εν τή παραπέδας της παρούσης σημειώση αναφερομένων αιτιών ήτοι εξ αντιτίμου τροφίμων και μεταρπηών τή όποια κατά διαφόρους έποχας άπό Ιανουάριον έ. έ. μέχρι 10 Φεβρουαρίου έ. έ. έργαζομενα αύτω εις τούς ύπ' αυτόν έργατα; Χρήστος Διαμαντόπουλον, Βασίλειον Μπέλον, Γαριόρο Ήλιτοκοβίτα, Γαριόρο Στάγκοβίτα, Ήλιαν Στέρνον, Ιωάννη Θεοδώρου, Γαριόρο Μπουγδάνοβιτα, Πέτρον Μαρτίνο και Γαριόρο Μιρόβιτα, εκ του ένταύθα μαγαζιίου μου και τās όποιας μοι καθίσταται είσέτι υπερχείλις τόν Μάρτιον έ. έ. να μοι πληρώση αύτάς μετ' όλίγας ήμέρας, και πρέπει να υποχρεωθή να μοι πληρώση αύτάς εντόκως και διά προσωπική; κρατήσεως.

Επειδή πρής ασφάλειαν αύτών δυνάμει του ύπ' αριθ. 222 και άπό 23 Μαρτίου έ. έ. πιάσεως του κ. Προέδρου των ένταύθα Πρωτοδικών και διή του ύπ' σημερινήν ήμερομηνίαν κατασχετηρίω μου, κατέσχον συνταρη-

τικώς εις χείρας του Άλδέρτου Βανδελοστράιτην ως διεθνή τή; σιδηροδρομική; γραμμής Μύλων-Καλαμών και αντιπρόσωπον των έργοληκίων τούτων δραχ. 267 και τούς τόκους αύτών ύφειλομένας ύπ' αυτού εις τόν άνωτέρω ύφειλέτην μου εκ της εν τή κατασχετηρίω αναφερομένης αιτίας, ή δε κατάσχεσι; αύτη χρίζει επικυρώσεως.

Διά ταύτα

Και τή εν τή δικασίω, καλών τόν αντίδικον έμπροθέσωμαι πρής συζήτησιν.

Εξαιτούμαι

Να επικυρωθώσι ήτε κυρία άπαίτησις και ή κατάσχεσις και υποχρεωθώσιν ό μόν ένγκόμενος να μοι πληρώση και διά προσωπική; του κρατήσεως καθή έργολάβος δημοσίων έργων και άλλοδαπής δραχ. 267 εντόκως μέχρις έξοφλήσεως.

Να καταδικασθή εις τή έξοδα, ό δε τρίτος ύπό τήν ιδιότητά του να μοι πληρώση τās εις χείρας του κατασχετήσεως δραχ. 266 και τούς τόκους αύτών μέχρις έξοφλήσεως και διά προσωπική; του κρατήσεως.

Παιχγγίλομεν τήν νόμιμον έπίδοσιν της προούσε; εις τόν έναγόμενον και άρτόν άγνώστου διαμονής ήδη όντος εις τόν κ. Εισαγγελέα των ένταύθα Πρωτοδικών και τήν δημοσιεύσιν αύτης; εις τή ένταύθα εκδιδομενον δημοσίον φύλλον ή **Εσπεριακή Εφημερίς**, και εις τόν τρίτον Άλδέρτον Ακονδελσταίτην.

Εν Καλάμιας τή 13 Απριλίου 1891

Ό πληρεξούσιος Δικηγόρος
Γ. ΜΠΟΥΡΑΤΙΝΟΣ

Σ η μ ε ρ ι ο ς ι ς

1891 Φεβρουαρίου 20 εις Χρ. Διαμαντόπουλον αλδρι έκ. 45 πρής λεπ. 49 δραχ. 22,00 Ιανουάριον και Φεβρουαριον εις Βασ. Μπέλον ήστον και φραγτόν δρ. 35, εις Γαριόρο Ήλιτοκοβίτα τρόφμα 14,50, εις Γαριόρο Στάγκοβίτα τρόφ. 22,80, εις Ήλιαν Στέρνον τρόφ. δρ. 17,25, εις Ιωάν. Στέρνον τρόφ. δρ. 23 εις Γαριόρο Μπουγδάνοβιτα τρόφ. δρ. 17, εις Πέτρον Μαρτίνο τρόφ. δρ. 17, 1890 Νεμέλιον και Λακόνιοιον, εις Γαριόρο Μιρόβ ήστον, φραγτόν και μετρητάς δραχ. 74, εντόκων κάμαρα; δρ. 29, ήτοι τή όλον δραχ. 263,60.

ΚΑΠΕΛΑ

Πικνός είδους άνδρών, γυναικών και παιδών εκλεκτής ποιότητος.

ΕΚΟΜΙΣΘΗΣΑΝ

Εις τή Πιλοκωλιόν του κ. Χρηστοφόρου Κασίνου.

Λαιμοδέται, Φακός, Μπαστούνικ κλπ. κλπ. Μοναδική είκασία
Τ ρ ε ξ κ τ ε.

COMMERCIAL UNION ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
ΚΕΦΑΛ. 62,500,000 ΦΡΑΓΚΩΝ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΣΑ ΤΗΝ
ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ
Αντιπρόσωπος αύτης εν Καλάμιας
Δ. Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ